

LET
KOPANÉ
V ÚJEZDĚ U BRNA

1927 – 1997

I. ÚVOD

Před 10 roky byla vydána obsáhlá publikace připomínající vznik kopané v Újezdě, jeho slavná, ale i méně slavná období, vítězství, ale i porážky, množství dobrovolných zapálených funkcionářů, trenérů, hráčů, kteří šířili slávu Újezdské kopané i za hranicemi okresu.

Od založení kopané v Újezdě uplynulo již 70 roků, ohlédneme se, zavzpomínáme a připomeňme si toto období, které většina z nás zná jenom z vyprávění.

Tato publikace je znovuoživením vzpomínek a doplněním posledních 10 roků. Je určena všem, kteří se bez ohledu na svůj volný čas věnovali a dále věnují rozvoji kopané v Újezdě.

II. TROCHA HISTORIE

Vznik kopané v Újezdě se datuje do roku 1927. Již od začátku byly zvoleny dresy v barvě zelené a bílé.

První písemný doklad pochází z roku 1929. Jedná se o zápis z výborové schůze konané dne 12. prosince 1929 v hostinci u Foukalů. Již tehdy byly na pořadu problémy finanční ale také technické jako bylo zřízení ucházející hrací plochy. První hřiště vzniklo v roce 1930 na místě bývalé Trbolovy zahrady. Dne 11. 10. 1931 byl klub přijat za člena ČSAF v Praze. A mužstvo bylo zařazeno do III. třídy Západomoravské župy.

Již od počátku mistrovských utkání byly problémy s diváky a nás potkaly první tresty. V roce 1933 si družstvo mužů vybojovalo postup do 1.B třídy Bradovy západomoravské župy.

V roce 1934 sehrálo A mužstvo přátelský zápas s exligovým SK Náchod s výsledkem 2:2 což byl velký úspěch. Utkání již tehdy shlédlo na 2000 diváků.

V roce 1936 se stává předsedou klubu Leopold Vymazal velký mecenáš Újezdské kopané.

V roce 1938 je v čele klubu Stanislav Přerovský a fotbalistům se poměrně daří.

V roce 1939 přichází návrh na likvidaci klubu, ale situace je zažehnána.

V roce 1942 hraje A mužstvo opět po předešlých nedorozuměních a nesrovnalostech 1.B třídu.

V roce 1946 se po několikaletém přerušení rozběhly soutěže a Újezd hraje znovu 1.B třídu se střídavými úspěchy.

V roce 1948 je oddíl včleněn do Sokola. V důsledku toho přichází o některé schopné hráče a funkcionáře.

Rok 1949 patří k největším úspěchům v Újezdské kopané. Za oddíl startují někteří divizní hráči jako Velehradský, Spurný, Veselý, Hubr, Tlustoš a oddíl hraje tzv. krajskou divizi. Mužstvo je však ze 6. místa přeřazeno do druhé třídy.

Rok 1950 je velice slabý. Mnozí hráči stratili zájem o hru.

V roce 1951 dochází k reorganizaci a oddíl hraje jen na okrese Slavkov a stává se vítězem.

V roce 1952 hrajeme stále v okrese Slavkov, ale soutěž nevyhráváme. Až v roce 1953 se stáváme vítězem a v boji o postup do Krajské soutěže porážíme Sokol Blažovice 5:0 a 3:2.

Zde si v letech 1954-55 vedeme celkem úspěšně. Pohybujeme se ve středu tabulky a na zápasy chodí až 250 diváků.

V roce 1956 končí mužstvo na 3. místě za Slovanem Staré Brno a Rudou hvězdou Brno „B“. O rok později soupeříme se Sokolem Rousínov, ale po remíze doma 2:2 vypadáváme ze hry o 1. místo.

V letech 1958-59 bohužel opět díky reorganizaci sestupujeme znovu do OP.

V roce 1962-63 naopak reorganizací znovu postupujeme do 1.B třídy.

Zde se musíme zmínit o dorostu, který hraje krajský přebor, což je třetí nejvyšší soutěž v ČSSR.

V roce 1964 sestupujeme opět do OP. V tomto období se začíná v mužstvu prosazovat řada vojáků, kteří mají dobrou výkonnost. Mužstvo má solidní úroveň.

V roce 1968 začíná období krize Újezdské kopané. Ta je jen díky několika obětavým funkcionářům O. Fabinovi, P. Pokornému,

A. Máčovi, ale také předsedovi Sokola K. Zapletalovi zažehnána a kopaná v Újezdě zůstává.

V sezoně 1973-74 jsme opět sestoupili z OP. Tento sestup byl motivací. Byl sestaven nový výbor a mužstvo posíleno několika vojáky. Po podzimu jsme byli první. Následovala tvrdá zimní příprava, která vedla nakonec k opětovnému vybojování si postupu. Dorost skončil druhý v OP.

V sezoně 1974-75 jsme nedosáhli převratného výsledku. Po špatném podzimu se mužstvo na jaře stabilizovalo a obsadilo nakonec 8. místo. Dorost skončil čtvrtý.

Sezona 1975-76 nezačala vůbec dobře. Utrpěli jsme největší porážku historie od Moutnic dokonce doma 8:1. V polovině jsme byli na 11. místě. Na jaře jsme se výrazně zlepšili. Více se trenovalo a nakonec jsme obsadili 9. místo. Dorost skončil pátý. Sezona 1976-77 se nazývá sezona velkého triumfu. Dalo se dohromady velice úspěšné a citizádostivé mužstvo. I když po podzimu jsme byli až pátí se ztrátou čtyř bodů. Na jaře jsme si vše vynahradili. Po vynikajících výsledcích jsme nakonec po 13 letech postoupili do 1.B třídy.

Sezona 1977-78 pro nás začala úspěšně. Jako nováček jsme hráli velice dobrou kopanou, což se odrazilo na návštěvách. Po podzimu jsme byli druhí o 2 body za Ivanovicemi. Na jaře jsme sice v utkání roku Br. Ivanovice porazili 2:1, ale pak jsme několikrát klopýtli a bylo z toho nakonec „jen“ 3. místo. Dorost vyhrál svoji skupinu OP, ale nepostoupil dál v kvalifikaci přes Opatovice. Sezona 1978-79 byla již od začátku poznamenána viděnou sestupu pokud nebudeme do 7. místa. Naše výkony již nebyly tak precizní a po podzimu jsme byli až devátí. Jaro bylo již jen vyvrcholením nedobré situace v mužstvu a po špatných výkonech jsme skončili na 11. místě a následoval sestup.

Sezonu 1979-80 jsme začali velice dobře. Po počátečních vítězstvích jsme utrpěli překvapivé porážky a podzim dohráli na druhém místě. Na jaře jsme bojovali se střídavými úspěchy a výsledkem bylo nakonec jen třetí místo. V čs. poháru jsme postoupili až do finále, kde jsme podlehl Příbrami. Dorost opět vyhrál skupinu OP, ale ve finále podlehl Ořechovu.

Sezona 1980-81 byla velice slabá. Po podzimu jsme skončili se-

dmí a čekal se boj o záchranu. Ten také na jaře přišel. Záchránili jsme se na poslední chvíli vítězstvím nad Opatovicemi. Skončili jsme na 11. místě.

Sezona 1981-82 vypadala zpočátku velice dobře. Po podzimu jsme byli druhí. Jarní část však byla katastrofální. Pět kol jsme nevyhráli. Přišlo sice zlepšení, ale více jak na 5. místo to nestačilo.

Sezonu 1982-83 jsme zahájili velice špatně. S novým trenérem přišlo zlepšení. Po podzimu jsme byli druhí. V jarní sezoně však vyvrcholila krize. Vzpchopili jsme se až v závěru. Výsledkem bylo 7. místo. Dorost skončil na paté příčce.

V sezoně 1983-84 jsme skončili na 7. místě reorganizovaného OP, což odpovídalo 13 až 14 příčce bývalého OP. Sezona se zcela nevydařila.

Sezona 1984-85 byla pro Újezdský fotbal velice smolná. I když jsme vybojovali 4. místo nakonec jsme sestoupili díky nesmyslnému rozhodnutí OVFS ČSTV. Dorost skončil na 6. místě. Sezona 1985-86 byla návratem mužstva do OP. Po podzimu jsme byli první a toto místo jsme udrželi i na jaře. Dorost skončil třetí. V sezoně 1986-87 bylo úkolem skončit do 6. místa s ohledem na chystanou reorganizaci. Po podzimním 6. místě jsme na jaře přidali a skončili nakonec třetí.

Sezona 1987-88 začala pod vedením trenéra Zachrdle celkem optimisticky. Dostavila se však krize, která vyvrcholila porážkami doma od Říčan 5:2 a v Židlochovicích v boji o udržení 1:0. Skončili jsme třetí od konce a sestoupili znovu do III. třídy.

Sezona 1988-89 měla být návratem. Pod vedením trenéra Pleskota se mužstvu celkem dařilo. Po dobrém podzimu jsme na jaře usilovali o postup. Po prohře v Opatovicích 3:1 jsme nakonec skončili druhí.

Sezona 1989-90 začala optimistickým podzimem. Byli jsme první. Na jaře se mužstvo doslova rozspalo. Po zápase doma s Tvarožnou 4:4 bylo jasné, že už nepostoupíme. Nakonec jsme skončili čtvrtí.

V sezoně 1990-91 byla možnost návratu do OP. Postupovali tři. Po podzimu jsme byli druhí. Po velice špatném jaru jsme skončili až pátí. Trenérem byl znovu J. Doležal.

Sezona 1991-92 se vůbec nevydařila. Družstvo střídalo dobré

Rok 1931

Tesař, Máca, Rozumber, Fabin, T. Haluza, J. Haluza, Borovička, Matoušek, Trbola, Holub, Muric

Rok 1952

Maška, Cedivoda, Fabin, Šafařík, Tůma, Roblík, Krejčí, Kalvoda, Piša, Janišťin, Florián

Rok 1956

Krejčí, Fabín, Voděra, Tůma, Roblík, Kupka, A. Kalvoda, Šlesinger, Maška, F. Kalvoda, V. Krejčí

Rok 1957

Trenér Hrdlička, Staňa, Tůma, Jindra, Maška, Fabín, Krejčí, Kugler, Krejčířík, Velan, Voděra, Kalvoda

Rok 1959

Maška, Staňa, Rozkopal, Tichý, Kalvoda, Voděra, Krejčí, Krejčířík, Fabín, Kugler, Šutera, Břeň

Rok 1960

Kugler, Popelák, Rozkopal, Staňa, Kalvoda, Krejčí, Maška, Rozprým, Haluza, Jakubec, Schneider

Dorost 1960

Florián, Nesnídal, Popelák, Konečný, Svoboda, Kugler, Němeček, Pokorný, Haluza, Provazník, Střihavka

Žáci 1962

Latenberg – trenér, Konečný, Štauder, Popelák R., Čupák, Radvan, Kukla, M. Provazník, Máca, Trávníček, Popelák S., Poláček, Provazník J.

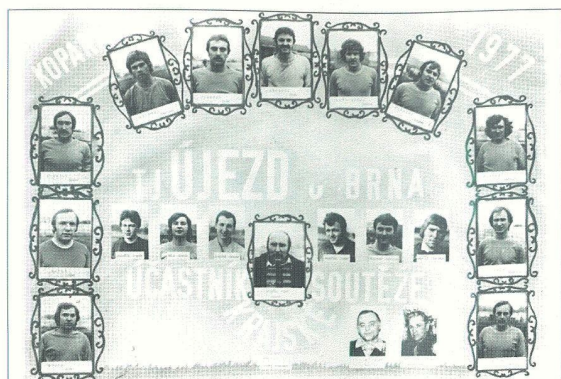
Rok 1964

Rozkopal, Nesnídal, Kalvoda, Kugler, Haluza, Kalvoda, Rozprým, Buček, Provazník, Kugler, Maška

Rok 1969

Hubáček, Rozprým, Popelák J., Provazník, Matoušek, Máca, Popelák Jar., Pokorný, Popelák R., Kukla, Doležal

Rok 1977

Michl, Bavor, Doležal Z., Svoboda, Doležal L., Svoboda, Laštovička, Popelák Sl., Popelák J., Doležal J., Prioda, Kolařík, Máca, Pokorný, Doležal J. – trenér
Nesnídal, Životský, Kalvoda, Fabin – vedoucí, Rychter – předseda

Rok 1981

Pokorný, Doležal J., Laštovička, Svoboda, Doležal L., Kolařík, Kozák, Herzán – předseda
Fasora, Novotný, Životský, Michl, Diváček, Prioda

Rok 1982

Doležal L., Latenberg, Prioda, Máca, Laštovička, Kalvoda, Chmelík, Šafařík, Kozák, Fasora, Ouda

Dorost 1988

Stáňa – trenér, Pech F., Kachlíř, Pech M., Rozprým, Sekanina, Formánek, Drtík, Absolon, Musil, Popelák, Dobrovolný, Dvorník, Král, Liska

Rok 1996

Maška – trenér, Štastný, Šimeček, Ladanyi, Koubek, Houška, Bělohávek, Doležal L., Urbánek Z., Nový, Urbánek R., Gotvald, Kroupa

Rok 1997

Ladanyi, Marek, Maršálek, Popelák, Pecl, Kroupa, Nový, Šimeček, Doležal L., Kučera, Sýkora – trenér, Doležal Z. – trenér
Sorád, Matula, Urbánek R., Čamík, Novotný, Ryvola, Dokoupil, Rustan, Košecký – předseda

a špatné výkony. Kádr byl nestabilní. Nakonec jsme skončili až pátí.

V sezoně 1992-93 posílil mužstvo A. Kalvoda. Po podzimu se zdálo, že můžeme pomýšlet znovu na postup. Na jaře však přišla porážka v Modřicích 2:0, což byl rozhodující moment. Postoupili Modřice, my jsme skončili druhí.

Sezonu 1993-94 jsme začali již tradičně dobře. První po podzimu jsme na jaře znovu polevili a po porážce doma s Blučinou 4:0 bylo po naději. Skončili jsme za Šlapanicemi a Blučinou, kteří postupovali.

V této době vyvrcholila krize v Újezdské kopané. O postup do OP se bojovalo již příliš dlouho. Členové výboru byli již psychicky unaveni. Oddíl se držel při životě a tím i kopaná v Újezdě jen díky třem funkcionářům.

Hrozilo však úplně jeho zrušení. Díky pochopení OÚ byla svolána porada, kde z množství pozvaných bývalých hráčů a funkcionářů kopané byl sestaven nový výbor, který přislíbil v Újezdě kopanou udržet. Předsedou se stal J. Košecký, trenérem J. Maška.

Sezona 1994-95 začala pravidelnými tréninky včetně upevnění hráčské disciplíny. Během podzimní sezony se mužstvo pomalu dávalo dohromady a dosáhlo průměrných výsledků. Po zimní tvrdé přípravě, kde byl vypracován přesný harmonogram, bylo mužstvo do jarní sezony dobře připravené. Trenér mužstva J. Maška pověřil vedením zimní přípravy Luboše Rožnovského, který tento úkol splnil znamenitě. Hráči přes bodovou ztrátu z podzimku měli chuť do hry a s převahou bez porážky vyhráli jarní část. To byl dobrý základ na nastávající sezonu. Trenéru Maškovi se podařilo dát dohromady tento hráčský kolektiv: Pehal, Marek, Ladanyi, P. Drápal, R. Drápal, Pecl, Šimeček, Bělohávek, Rozprým, Nový, R. Urbánek, Zd. Urbánek, P. Staňa, I. Řiháček, M. Sekanina, Vach a Vl. Kalvoda.

Sezona 1995-96. Sezoně předcházelo zásadní rozhodnutí nového výboru kopané oddíl osamostatnit, vyčlenit ho od Sokola a zaregistrovat občanské sdružení s názvem SK Újezd.

Výbor tvořili J. Košecký – předseda, Ji. Doležal, J. Doležal, Z. Doležal, J. Maška, O. Fabin, I. Cupák, J. Novotný, V. Krejčí,

V. Stáňa, L. Vozdecký, O. Laštovička, I. Husáková, M. Ladanyi. Prvořadým úkolem byl postup do OP. Zahájili jsme přestavbu kabin na ubytovnu. Za pomoci OÚ se podařilo zahájit přístavbu soc. zařízení a klubovny. Pod vedením trenérů Z. Doležala a J. Mašky začal 18-ti členný kádr poctivě trénovat. Velkým přínosem byl přestup R. Popeláka ze ZETORU Brno. Byl ústřední postavou týmu. S ním přišel na hostování i Gotvald. Největší slabinou bylo proměňování šancí a nebýt nerozhodných výsledků v Žatčanech, Hrušovanech a Vojkovicích mohli jsme oprávněně myslet na postup. Přesto jsme byli po podzimu první.

Po náročné zimní přípravě včetně soustředění a turnaje jsme si chtěli toto místo udržet. Družstvo posílili další hráči: M. Houška z Dědic, Koubek z Boby, V. Kroupa z Hodějic, začal hrát P. Bělohávek a Z. Král.

Přišlo však 6. kolo a to bylo začátkem konce. Po inzultaci hl. rozhodčího jsme přišli o tři body a o tři po soutěži. Naděje na postup svitla znovu po vítězství v Žabčicích 3:2. Museli jsme však doma min. remizovat s Vojkovicemi. Toto utkání jsme nezvládli a prohráli 2:1. Tím bylo o postupujících rozhodnuto. Teoretická naděje, že nám vyhraje postup někdo jiný nevyšla. Skončili jsme s jednobodovou ztrátou, nejlepším skóre a nejlepším mužstvem až třetí.

Sezona 1996-97. Po velkém zklamání se výbor znovu rozhodl bojovat o postup. Vytvořil pro to všechny podmínky. Družstvo absolvovalo letní soustředění a vykazovalo vcelku dobré výsledky.

Byl získán nový trenér jímž byl bývalý hráč Zbrojovky J. Sýkora. Asistentem se stal Z. Doležal, vedoucím J. Doležal. Družstvo bylo posíleno hráči M. Markem z Bošovic, J. Dokoupilem z Otrokovic, z dorostu přešel nadějný J. Novotný. Odešel L. Koubek, Z. Král, hostování skončilo Gotvaldovi. Těsně před sezonou odešel Z. Urbánek do Křenovic.

Mužstvo nebylo tak silné jako loni, ale získalo po taktické stránce. Od pátého kola začal po těžkém zranění hrát R. Popelák a na hře to bylo znát. Když družstvo posílil ještě P. Kučera z D. Kounic, vytvořil se velice silný kádr.

Na podzim jsme prohráli jen v Babicích 2:0 a v Mělčanech 2:1. Velice nevydařené utkání s Ochozí doma 0:0 bylo ponaučením. Podzim jsme přesto vyhráli o bod před Pozořicemi a Mělčanami. Po vydařeném zimním turnaji a přípravě jsme nastupovali do jarní sezony s cílem zbytečně neprohrát. Družstvo posílili R. Ryvola, P. Maršálek a P. Sorád.

Důležité utkání v Kobylnicích jsme vyhráli 1:0 a v Pozořicích až v závěru 3:2. Tím se otevřela cesta k postupu. Ten jsme potvrdili i v posledním utkání kdy jsme porazili Mělčany 4:2. Na jaře jsme neokusili hořkost porážky. Vyhráli jsme s náskokem 16-ti bodů, skóre 103:25.

Po 10-ti letech se v Újezdě bude hrát znovu OP.

III. NĚKOLIK FAKTŮ

Nyní bychom chtěli vzpomenout některé funkcionáře, trenéry a hráče, kteří psali historii 70-ti let kopané v Újezdě. K nejvíce exponovaným patřili vždy předsedové a pokladníci. Na jejich bedrech ležela hlavní tíha odpovědnosti za chod oddílu, jeho činnosti a výsledky.

Za tak dlouhé období se jich vystřídala celá řada. Mnozí z nich byli skutečnými osobnostmi a Újezdskou kopanou pozvedli nejen po stránce sportovní, ale také budovatelské. Připomeňme si např. Leopolda Vymazala, který v r. 1930 byl v čele výboru, byl velkým mecenášem a měl velký vliv na představitele obce.

Následovala celá řada dalších jako byli A. Kozák, S. Přerovský, O. Popelák, V. Prudil, J. Tureček, S. Provazník, O. Florián, J. Binek, F. Lukáš, F. Kotolán, Herzán, V. Rychter, K. Ouda, J. Košecký. Někteří řídili chod oddílu krátce, někteří déle. Všichni však byli zapálení pro věc a všem patří náš dík.

Byla zde také celá řada funkcionářů jako bylo např. O. Hlaváček, A. König, S. Hubáček, P. Pokorný, M. Šafařík, A. Máca, O. Fabin, M. Buček, L. Přerovský, O. Doležal, F. Pecl, L. Pecl, V. Stáňa, kteří zastávali ve výboru důležité funkce a bez nichž by činnost oddílu nebyla možná.

Pro sportovní chod mužstva byli nezbytní obětaví trenéři a vedoucí. I v Újezdě se vystřídala celá řada osobností. Někteří z nich byli ryzí amatéři, ale svým zapálením a spolehlivostí nahradili odbornost.

Vzpomeňme tedy M. Hrdličku, A. Suchánka, J. Binka, J. Kouloucha, J. Konečného, Fr. Haluza, D. Dovce, V. Bahenského, J. Bendu, J. Novotného. Velký dík patří J. Doležalovi, který trénoval a vedl A mužstvo několik sezon a v roce 1976 vybojoval pro Újezd znovu 1.B třídu. Dále to byli P. Pleskot, Zachrdla, J. Maška, Z. Doležal, J. Sýkora.

Pro chod A mužstva je nezbytné a neefektivnější doplňování hráčů z vlastních řad. O to se velice dlouhou dobu staral obětavý trenér žáků L. Latenberg. Díky němu vyrostla v Újezdě celá řada výborných hráčů. Na jeho kroky navázal V. Staňa a V. Krejčí. Rovněž tak u dorostu působili velice obětaví trenéři jako byli již zmínění J. Konečný, L. Pokorný st., Zachrdla, Kružík, J. Novotný, O. Laštovička.

Závěrem se dostáváme k hráčům. Díky jim, kteří utkání nakonec rozhodují, se odvíjí celá úspěšnost nebo neúspěšnost veškerého úsilí a práce výboru, trenérů a funkcionářů.

Jaké jsou výsledky na hřišti, takové jsou ohlasy na veřejnosti. Je to bohužel nepsaný zákon. Nikdo se tě neptá jak jsi hrál, cos pro to udělal, ale „kolik jsi hrál“.

Připomeňme si tedy ty největší osobnosti, kteří nosili zelenobílý dres a mnohdy šířili slávu Újezdské kopané i za hranicemi okresu.

V roce 1933 přestoupili do Újezda Eda a Richard Saubermanovi a O. Štauder. Tito měli po dlouhá léta nemalé zásluhy na úrovni kopané. V roce 1936 odchází vynikající hráč A. Borovička do SK Smíchov, aby se později opět vrátil. V roce 1936 startují za A mužstvo nadějní J. Fabin, A. Florián a pozdější hráč Moravie Brno a SK Židenice úspěšný mládežnický trenér F. Čejka. V roce 1940 odchází dlouholetá opora V. Tichý do divizních Slapanic. Tento se později také vrací. V mužstvu je však celá řada dalších jako F. Cigánek, B. Šíkula, V. Haluza. Zde si připomeňme A. Kalvodu, který již v 15 letech hraje za A mužstvo a vydrží bezmála 30 roků.

V roce 1942 se objevuje celá řada mladých nadějí, kteří dalších 20 roků hájí Újezdské barvy. Jsou to zejména J. Maška, L. Tůma, V. Roblík, M. Cedivoda, bratři Kuglerové, L. Janišťin, V. Krejčířík. V roce 1954-55 přichází J. Šlezinger a do branky se staví talentovaný F. Kalvoda. Z vojny se vrací O. Fabin. V roce 1957 přichází ze Zbrojovky brankář J. Velan. Dále jsou zde K. Šafařík a J. Rozkopal. V roce 1960 přichází velice dobrý hráč O. Schneider. Mužstvo tvoří i nadějní V. a M. Tichý, J. Rozprým a 18-ti letí J. Staňa, M. Buček, J. Jakubec.

Z dorostenecké líhně J. Konečného vychází řada výborných hráčů jako F. Haluza, L. Matoušek, bratři Kuglerové, R. Popelák, J. Nesnidal pozdější výborný hráč Slapanic, Z. Michl, M. Kukla, který hraje později 1. ligu za Zbrojovku Brno. Do družstva je zařazen velice dobrý brankář L. Provazník, který se stal v dalších letech oporou týmu. V této době zde působí celá řada vojáků z nichž k vůbec nejlepším patří Š. Martanovič, Kvaltýn, Ivančík, Koláček.

V 70. letech hrají za Újezd odchovanci, kteří okusili vyšší soutěž. Je to M. Michl, Z. Doležal, J. Doležal. Dále Laštovička, J. Popelák, Prioda, I. Cupák, V. Kalvoda a zejména Sl. Popelák, který patří k oporám týmu. Přichází Z. Kolařík, a zejména P. Bavor, který vtiskl mužstvu bojovného ducha a byl jedním ze strůjců postupu do 1.B třídy.

Nejsmutnější zprávu pro Újezdskou kopanou v r. 1982 se stává to, že nás opustil vynikající člověk, kamarád a sportovec tělem a duší Z. Michl. Doslova legenda Újezdského fotbalu, dlouholetý kapitán, velký příklad pro mládež a fotbalista ctící nadevše hru fair-play.

V 80. a 90. letech zaznamenává A družstvo velkou obměnu hráčů. K neaktivnějším patří K. Ouda, Z. Máca, K. Šafařík, J. Kalvoda, V. Kozák. Jedná se převážně o vlastní odchovance, kteří většinou odehrají jednu, dvě sezony a končí. Ke stálícím ovšem patří Z. Doležal a M. Ladanyi, kteří hrají dodnes.

Zde bychom chtěli připomenout ještě jednoho, který odešel z Újezda v žákovském věku, ale zůstal stále věrný. Je to M. Cupák hrající dnes 1. ligu (Boby, Zlín, Olomouc).

Dospěli jsme k závěru našeho výčtu úspěchů a neúspěchů, k vy-

čtu jednotlivých osobností, kteří psali a píší historii kopané v Újezdě. Prosíme čtenáře o laskavé prominutí možných omylů a opomenutí.

Vše bylo sepsáno se snahou podat objektivní přehled 70-ti let kopané v Újezdě u Brna.

Končíme s pozdravem

SPORTU ZDAR

a Újezdské kopané zvlášť.

Výbor SK Újezd u Brna 1997

J. Košecký - předseda
J. Doležal - místopředseda
O. Fabín - pokladník
V. Stáňa - jednatel
J. Maška - hospodář
Z. Doležal
L. Cupák
J. Novotný
V. Krejčí

ČERNOHORSKÁ PIVNICE U 3 kohoutů

Brno, Kapucínské náměstí 1
Tel.: 42 21 21 73

